24 Μαΐου 2015

Ο σκοπός της Χριστιανικής ζωής

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Πράγματα που μοιάζουν απίστευτα στους απίστους, αποτελούν γνώριμα και καθημερινά περιστατικά στους όντως πιστούς, αυτούς που ζουν εν Πνεύματι και βιώνουν τη Χριστιανική πίστη στη ζωή τους.
Μετά την θεραπεία του ο Μοτοβίλωφ έγινε πολύ τακτικός επισκέπτης της μονής. Κατά την διάρκεια μιας συνομιλίας του με τον όσιο Σεραφείμ, τέλη Νοεμβρίου του 1831, ευτύχησε να τον δη καταγλαϊσμένο από τη Χάρη και λάμποντα μέσα στο φως, και να ακούσει από αυτόν ότι η Χριστιανική ζωή πρέπει να γίνη ζωή εν Αγίω Πνεύματι. Να τι έγραψε σχετικά ο Μοτοβίλωφ στο σημειωματάριο του, το οποίο βρέθηκε στο αρχείο της μονής Ντιβιέγιεβο, όπου είχε γίνει μοναχή η χήρα Ελένη Μοτοβίλοβα:

«Η ημέρα ήταν συννεφιασμένη, η γη είχε καλυφθεί από παχύ στρώμα χιονιού, το οποίο έπεφτε συνεχώς, όταν ο στάρετς Σεραφείμ με έβαλε να καθήσω δίπλα του σ’ ένα πεσμένο κορμό δένδρου.

«Ο Κύριος μου αποκάλυψε, μου είπε, ότι στην παιδική σας ηλικία επιθυμούσατε να μάθετε ποιος είναι ο σκοπός της χριστιανικής ζωής. Σας συμβούλευαν να εκκλησιάζεσθε, να προσεύχεσθε, να κάνετε καλές πράξεις, διότι σ’ αυτά, σας έλεγαν, συνίσταται ο σκοπός της χριστιανικής ζωής. Αυτή η απάντηση όμως δεν μπορούσε να σας ικανοποιήσει. Όντως η προσευχή, η νηστεία, η αγρυπνία, όπως

και όλη η χριστιανική άσκηση είναι καλά καθ’ εαυτά.

Αλλά ο σκοπός της ζωής μας δεν είναι μόνο να εκπληρώσουμε αυτά, διότι αυτά είναι μόνο μέσα. Ο πραγματικός σκοπός της χριστιανικής ζωής είναι αποκτήσουμε το Άγιο Πνεύμα. Πρέπει να γνωρίζετε ότι μόνο εκείνο το καλό έργο που έχει γίνει από αγάπη προς το Χριστό φέρει τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος. Σύμφωνα μ’ αυτά η απόκτηση του Αγίου Πνεύματος είναι ο σκοπός της ζωής μας».

«-Με ποια έννοια λέτε ότι πρέπει να κερδίσουμε το Άγιο Πνεύμα; (ερώτησα εγώ), δεν το καταλαβαίνω καλά αυτό».

«-Κερδίζω σημαίνει αποκτώ, (μου απάντησε). Εσείς γνωρίζετε σίγουρα τι σημαίνει αποκτώ χρήματα. Αυτό το ίδιο ισχύει και για το Άγιο Πνεύμα. Ο σκοπός της επίγειας ζωής για τον κοινό άνθρωπο είναι να κερδίσει χρήματα ή ν’ αποκτήσει τιμές, διακρίσεις και βραβεία. Το Άγιο Πνεύμα είναι επίσης κεφάλαιο και μάλιστα το αιώνιο κεφάλαιο και ο μοναδικός θησαυρός, αστείρευτος στον αιώνα. Κάθε έργο, που έγινε από αγάπη Χριστού, φέρει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, όμως τούτο κατορθώνεται ευκολότερα με την προσευχή διότι αυτή αποτελεί το όργανο που διαθέτουμε. Μπορεί να τύχη να θέλετε να πάτε στην εκκλησία, αλλά η εκκλησία να μη είναι κοντά ή να έχει τελειώσει η ακολουθία. ΄Η έχετε ενδεχομένως επιθυμία να ελεήσετε κάποιον πτωχό, αλλά πτωχός δεν υπάρχει. Ίσως επιθυμείτε να γίνετε απαθής, αλλά δεν έχετε γι’ αυτό δυνάμεις. Για την προσευχή όμως υπάρχει πάντοτε δυνατότητα, αυτή είναι προσιτή τόσο στον πλούσιο, όσο και στον πτωχό, τόσο στον εγγράμματο, όσο και στον απλοϊκό, στον ισχυρό, όσο και στον αδύναμο, στον υγιή όσο και στον ασθενή, στον δίκαιο όσο και στον αμαρτωλό. Η δύναμη της προσευχής είναι τεράστια και περισσότερο απ’ οτιδήποτε άλλο αυτή ελκύει το Άγιο Πνεύμα.»

«-Γέροντα, (είπα), όλη την ώρα μιλάτε για την χάρη του Αγίου Πνεύματος, την οποία πρέπει ν’ αποκτήσουμε, αλλά πώς και πού μπορώ να την δω; Τα καλά έργα είναι ορατά. Άραγε το Άγιο Πνεύμα μπορεί να γίνη ορατό; Πώς μπορώ να γνωρίζω αν Αυτό είναι μαζί μου ή όχι;»

«-Η χάρη του Αγίου Πνεύματος, η οποία μας έχει δοθεί στο βάπτισμα, λάμπει στην καρδιά μας παρά τις αμαρτίες και τα σκοτάδια που μας περικυκλώνουν. Αυτή εμφανίζεται μέσα σε άρρητο φως σ’ εκείνους, με τους οποίους ο Κύριος αναγγέλλει την παρουσία Του. Οι άγιοι Απόστολοι αισθάνθηκαν χειροπιαστά την παρουσία του Αγίου Πνεύματος.»

Εγώ τότε ρώτησα: «-Πώς θα μπορούσα να γίνω και εγώ προσωπικά μάρτυρας αυτού του πράγματος;»

Ο π. Σεραφείμ με αγκάλιασε και μου είπε: «-Αγαπητέ μου, εμείς είμαστε και οι δύο τώρα εν Πνεύματι. Γιατί δεν με κοιτάζετε;»

«-Γέροντα, δεν μπορώ να σας κοιτάξω διότι το πρόσωπό σας έγινε φωτεινότερο από τον ήλιο και τα μάτια μου έχουν θαμβωθεί.»

«-Μη φοβήσθε, διότι και εσείς έχετε γίνει τώρα φωτοφόρος όπως και εγώ. Έχετε και εσείς τώρα πληρωθεί από το Άγιο Πνεύμα, αλλοιώς δεν θα μπορούσατε να με δήτε έτσι όπως με βλέπετε».

Και σκύβοντας κοντά μου, μου ψιθύρισε: «-Παρακαλούσα τον Κύριο με όλη μου την καρδιά να σας αξιώσει να δήτε με τα σωματικά σας μάτια αυτή την κάθοδο του Αγίου Του Πνεύματος. Και να, με το μέγα Του έλεος παρηγόρησε την καρδιά σας, όπως θάλπει η μητέρα τα παιδιά της. Λοιπόν αγαπητέ μου, γιατί δεν με κοιτάζετε; Μη φοβήσθε τίποτε, ο Κύριος είναι μαζί σας!»

Τον κοίταξα και με διαπέρασε ρίγος. Φαντασθήτε τον ήλιο στην πιο δυνατή λάμψη της μεσημβρινής ακτινοβολίας του και στο κέντρο του ηλίου να βλέπετε πρόσωπο ανθρώπου, ο οποίος συνομιλεί μαζί σας. Βλέπετε τις κινήσεις των χειλιών του, την έκφραση των ματιών του, ακούτε τη φωνή του, αισθάνεσθε ότι το ένα του χέρι είναι απλωμένο γύρω από τον ώμο σας, αλλά δεν βλέπετε ούτε αυτό το χέρι ούτε το πρόσωπο, παρά μόνο το εκτυφλωτικό φως που απλώνεται παντού γύρω σας και φωτίζει με τη λάμψη του το χιόνι που καλύπτει το ξέφωτο και τις χιονονιφάδες που πέφτουν.

«-Τι αισθάνεσθε;» με ερώτησε.

«-Ησυχία και ειρήνη ανέκφραστη», είπα.

«-Και τι ακόμη αισθάνεσθε;»

«-Να γεμίζει η καρδιά μου από άρρητη χαρά.»

«-Αυτή η χαρά που αισθάνεσθε είναι μηδαμινή όταν συγκριθεί με εκείνη τη χαρά για την οποία έχει γραφεί: οφθαλμός ουκ είδε και ους ουκ ήκουσε και επί καρδίαν ανθρώπου ουκ ανέβη, α ητοίμασεν ο Θεός τοις αγαπώσιν Αυτόν. Σε μας δόθηκε μία σκιά μόνο της χαράς αυτής, τι να πει κανείς για την πραγματική χαρά; Τι αισθάνεσθε ακόμη φιλόθεε;»

«-Ανέκφραστη θερμότητα», είπα.

«-Τι είδους θερμότητα; Είμαστε στο δάσος, τώρα είναι χειμώνας και παντού γύρω μας χιόνι... Τι είδους θερμότητα είναι αυτή που αισθάνεσθε;» Και εγώ αποκρίθηκα:

«-Όπως όταν λούζωμαι με ζεστό νερό. Αισθάνομαι ακόμη ευωδία τέτοια που ποτέ μέχρι τώρα δεν έχω αισθανθεί.»

«-Ξέρω, ξέρω, είπε εκείνος, σας ερωτώ επίτηδες. Αυτή η ευωδία που αισθάνεσθε είναι η ευωδία του Αγίου Πνεύματος. Και αυτή η θερμότητα για την οποία μιλάτε δεν υπάρχει στην ατμόσφαιρα, αλλά μέσα μας. Θερμαινόμενοι από αυτήν οι ερημίτες δεν φοβούνταν τον χειμώνα διότι φορούσαν τον χιτώνα της χάριτος ο οποίος αντικαθιστούσε το ένδυμα. Η Βασιλεία του Θεού εντός ημών εστιν. Η κατάσταση στην οποία τώρα βρισκόμαστε το αποδεικνύει. Να τι σημαίνει να είσαι πλήρης Πνεύματος Αγίου.»

«-Θα θυμάμαι το έλεος αυτό που μας επισκέφθηκε σήμερα;» ερώτησα.

«-Πιστεύω ότι ο Κύριος θα σας βοηθήσει να το διαφυλάξετε στην καρδιά σας, διότι αυτό δόθηκε όχι μόνο για μας, αλλά διά μέσου ημών και για τον υπόλοιπο κόσμο. Πορεύεσθε εν ειρήνη! Ο Κύριος και η Παναγία ας είναι μαζί σας!»

Όταν τον άφησα το όραμα δεν είχε παύσει: ο γέροντας βρισκόταν στην ίδια θέση που είχε στην αρχή της συνομιλίας μας και το άρρητο φως που είχα ιδεί με τα μάτια μου συνέχιζε να τον περιβάλλει».

Από το βιβλίο του Αρχιμ. Ιουστίνου Πόποβιτς,
«Όσιος Σεραφείμ του Σαρώφ»

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca